

delse af sådanne klausuler. Specielt for så vidt angår underordnede funktionærer var det således forekommet, at der ved konkurrenceklausuler var gennemført særdeles vidtgående indskrænkninger, ikke blot i de pågældendes adgang til at drive selvstændig virksomhed, men også i adgangen til at tage ansættelse i konkurrerende virksomhed. I bemærkningerne udtaltes det endvidere, at regeringen på denne baggrund havde overvejet at foreslå forbud mod, at funktionærer påtog sig konkurrenceklausuler, men dog havde fundet, at et sådant forbud burde begrænses til funktionærer, der ikke indtog en sådan særlig betroet stilling, at en beskyttelse af arbejdsgivernes interesser over for konkurrerende virksomhed kunne være rimelig.

Under udvalgsbehandlingen i folketinget af lovforslaget blev der rejst spørgsmål om muligheden af en konflikt mellem den foreslåede bestemmelse og lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser. På baggrund heraf stillede arbejdsministeren efter forhandlinger med justitsministe-

riet og handelsministeriet derfor et ændringsforslag, således at funktionærer — uanset om deres stilling kan karakteriseres som særlig betroet — også skulle kunne indgå aftale med arbejdsgiveren om konkurrenceforhold i forbindelse med en af funktionæren gjort opfindelse, (jfr. Folketingstidende 1963/64, Tillæg B, sp. 262-66). Den af arbejdsministeren foreslåede ændrede affattelse til den nye bestemmelse i § 18, 2. pkt., blev derefter vedtaget.

I det privat fremsatte lovforslag nr. 45 foreslås det, at adgangen til at påtage sig konkurrenceklausuler på funktionærområdet nu yderligere begrænses meget væsentligt, idet konkurrenceregulerende aftaler ifølge dette forslag ikke blot fortsat kun skal kunne indgås af funktionærer, der indtager en særlig betroet stilling, men desuden kun når funktionæren har været ansat i 3 år.

Arbejdsministeriet må mene, at forslaget om en yderligere begrænsning af adgangen til at indgå konkurrenceklausul i funktionærforhold går ud over det hensigtsmæssige.